

sta nič ne stane in jo mora tovarna na svoje stroške graditi ter jo bo morala tudi vzdrževati, bi vendar bilo bedasto, da bi se taka ugodnost odklonila. Delavci so pa na cesti tudi precej zaslužili iz cele okolice in še bodo. — Sada je letos pri nas malo in kar ga je, je še tisto slabo. Krompir gnije od večne mokrote in pridelki ne morejo zoreti. Pa vse bomo prenesli, če nam ljubi Bog samo ohrani mir, da bomo tisto malo, kar imamo, lahko v miru uživali.

St. Ilj v Slov. goricah. Nikar ne mislite, da šentiljčani, ki se v Slov. gospodarju bolj redko oglašamo, spimo. Nikakor ne. Društveno življenje pri nas ne pozna počitnic in tudi uspehov nam ne manjka. Fantovski odsek si je priporil pri okrožnih tekmah drugo mesto, članice dekliskega krožka pa so si priborile prvo mesto mariborskega dekliskega okrožja in s tem tudi prehodni pokal okrožja. — Na Marijin praznik bomo priredili lepo akademijo s peštrimi sporedom. Kakor vedno, bo tudi ta akademija na višku, saj je na sporedu nad 16 simboličnih in skupinskih vaj ter pevskih točk. Ne zamudite in oglejte si sad našega vztrajnega dela in trdne volje po napredku! Cene so običajne.

Sv. Anton v Slov. goricah. Gorska Mati božja, kraljica miru nas vabi. V ta namen se tudi letos po stari navadi vrši romanje na dan pred Malo Gospojnico od Sv. Antona v Slov. goricah. Procesija gre od antonske cerkve ob vsakem vremenu po sv. maši okrog 6. ure. Pri Sv. Trojici bo sv. maša za žive in rajne gorske romarje. Po prihodu na Gorco bo dovolj časa, ako kateri hoče poročiti v Maribor, kakor lansko leto. Vabite se iskreno vsi, mladi in stari, da se tega lepega romanja polnoštevilno udeležite in da se pred Marijinim tronom zahvalimo Kraljici miru, da nas je Bog dosedaj obvaroval raznih nesreč, posebno nesrečne vojne, enako da bi nam Gorska Marija tudi za naprej izprosila ljubi mir. Priščno vabljeni častilci Marijini tudi iz sosednjih župnij!

Mursko polje

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Marijin praznik, v nedeljo dne 8. septembra nas pridejo obiskat člani Bralnega društva iz Vučje vasi in bodo v Pergerjevi dvorani, na odru našega Bralnega društva uprizorili popoldne ob 3. uri po večernicah veseligr »Glavni dobiteke«. Ker že dolgo ni bilo pri nas nobene gledališke predstave, se bomo vsi Jurjevčani polnoštevilno udeležili te veseligrave. Prav v teh časih smo igralcem iz Vučje vasi prav hvaležni, da nas pridejo malo razveseliti. — Pridimo k igri vsi Jurjevčani!

Vučja vas. Tukajšnje Bralno društvo priredi ob priliki svojega izleta k Sv. Juriju ob Ščavnici v nedeljo, 8. septembra, v Pergerjevi dvorani gledališko igro »Glavni dobiteke«. Z igralci se tudi ostali člani društva udeležijo tega izleta.

Veržej. 60 letnico življenja je proslavilo prostovoljno gasilsko društvo v Veržeju v nedeljo, dne 1. septembra. Te slovesnosti sta se udeležili tudi soboška in lendavska župa s številnim zastopstvom. Domača župa pa je imela tu svoj letni izlet. Po sv. maši, ki je bila na prostem, so bili mnogi člani veržejske čete odlikovani za zvesto in požrtvovalno delo pri četi tekom 15, 20 in

30 let. Vsi govorniki so poudarjali nesebično in požrtvovalno delo gasilcev v nasprotju s sebičnostjo sedanjega časa.

Slovenska Krajina

Murska Sobota (Slovenska krajina). Pomemben jubilej. Pred 15 leti, to je dne 30. avgusta 1925, je začela delovati v skromni leseni hišici v Kolodvorski ulici v Murski Soboti Kmečka posojilnica, registrirana zadruga z neomejeno zavezo. Zavod se je hitro razvil v enega izmed najmočnejših zadrugnih denarnih zavodov v Prekmurju. Prvo leto od avgusta do konca leta je znašal denarni promet 167.000 din, naslednje leto že čez 2.000.000 din, v letu 1930 se je pa dvignil denarni promet na okroglo 23.000.500 din. Število vlog, kakor tudi posojil se je leto za letom dvigalo, ravno tako tudi število članstva. Poudariti moramo pri tem, da se je morala zadruga boriti s težkočami, ki v ostali Sloveniji skoraj niso bile znane. Prekmurski denarni zavodi pred vojno in tudi takoj po vojni so sloneli večinoma na bančni podlagi. Ti denarni zavodi so dajali za vloge po 8 in tudi 10% obresti, za posojila so pa računali po 18, 20, 25 in tudi večodstotne obresti. Tako je bilo silno težko ljudi pripraviti do tega, da so nalagali svoje prihranke v naše zadrugne zavode, tako zlasti tudi v Kmečko posojilnico, ki je dajala sorazmerno mnogo manjše obresti za vloge ko ostali denarni zavodi iz prejšnjih časov. Posojilojemalcev, ki so pri Kmečki posojilnici spet zamogli dobiti posojila pod neprimerno boljimi pogoji kakor pri ostalih zavodih, je pa bilo od leta do leta več. Kmečka posojilnica je s svojim vodstvom na spreten način premagala vse začetne težave in se razvila v lep denarni zavod. Prvi načelnik Kmečke posojilnice je bil Gjerek Mihael iz Rakičana, leta 1926. je pa prevzel predsedstvo g. Ivan Jerič, takratni kaplan soboški in narodni poslanec, ki je vodil zavod nad tri leta, dokler ni odšel na svoj novo službeno mesto. Po Jeričevem odhodu pa vodi posojilnico še vse do danes naprej spet prvi načelnik g. Gjerek Mihael, kateremu stoji ob strani spretni ravnatelj g. Celec Ferdo, sedanjí župan občine Murska Sobota-okolica. Tajniške posle vodi že skoraj od vsega začetka g. Mataj Franc, v odboru se pa nahaja že od leta 1932. dalje advokat g. Bajlec Franc, bivši narodni poslanec, poleg drugih odbornikov, ki so sami ugledni kmetje in obrtniki. Zavod je vse dosedanje denarne in gospodarske krize srečno preživel in je neštetim kmetom in obrtnikom pomagal v dobi največje stiske. Zavodu želimo kar najlepšega razvoja in čim več uspehov!

Murska Sobota. Dne 30. avgusta je tukajšnja kmečka posojilnica proslavila 15 letnico svojega obstoja in uspešnega dela. Želimo ji čim boljšega razvoja! — Tukajšnje električno podjetje je znižalo ceno električnega toka za kuhanje na en dinar za KW uro, ako ga stranka porabi mesečno preko 25 KW ur. — Letošnji Brtalanov sejm je bil mnogo slabše obiskan kot druga leta. Tudi živine je bilo prignane le 147 glav, a prodane je bilo 78 komadov. Cena je bila primeroma dobra. — Te dni je ponovno začelo obratovati kinopodjetje Dittrich, ki je svoje prejšnje prostore popolnoma preuredilo. — Z naše gimnazije sta pre-

meščena g. Perko Stana v Ptuj, g. Pušnik pa s samoupravne na realno.

Beltinci. V nedeljo, dne 1. septembra, smo pri nas imeli zadnjo novomašno slovesnost v Prekmurju. Prvo nekrvavo daritev je Bogu daroval salezijanec g. Duh Štefan iz Mežnec. Pridigal pa mu je sorodnik g. dekan Jerič. Novomašnika je k oltarju Gospodovemu spremljala velika množica vernikov. — Ne samo naša fara, temveč vse Prekmurje je lahko ponosno na veliko število duhovnikov, ki jih daje naša ožja domovina. Kajti sorazmerno daje naše Prekmurje največ pastirjev Gospodovih.

Hotiza. Prejšnji teden so neznani dolgoprsteži vdrl v več stanovanj ter odnesli, kar so pač mogli. Med drugim so vlomili tudi v trgovino Osterc in odnesli nekaj nad 1000 cigaret. Krivcev še doslej niso izsledili, a upamo, da bodo kmalu prišli v roke pravice.

Topolovec. Ko se človek pelje iz Sobote proti Tišini, mu nehoti pade v oči v smrečju skrita hišica, kjer živi ne samo v Prekmurju, temveč daleč naokrog znani šolski nadzornik — velik humorist — g. Evgen Antauer, ki se bo v soboto srečal z Abrahamom. Želimo mu še dolgo let krepkega zdravja, da bo še mnogo let lahko uspešno deloval na prosvetnem polju!

Dolnjelendavske gorice. Zopet so se oglasili klopotci s svojo monotonno pesmijo ter oznanjajo ljudem, da že grozdje zori, čeprav ga letos ne bo dosti. — Minulo nedeljo smo imeli na hribčku pri Sv. Trojici angelsko prošenje, na katerega je prišlo od blizu in daleč mnogo ljudi. Saj ob tej priliki običajno pridejo vsi vinogradniki z znanci pogledat svoje gorice, kjer v popoldanskih urah ob dobri kapljici med prijaznim pogovorom vsaj začasno pozabljajo na moreče skrbi. — Prejšnji teden se je ob Ledavi pasel konj, ki je bil z glavo privezan k nogi. Iz neznanega razloga je padel v potok in utonil.

Crenovci. Preteklo nedeljo, 1. septembra, je bila slovesna otvoritev spomenika v svetovni vojni padlim vojakom. K svečanosti se je zbralo mnogo ljudi. Ob ganljivih govorih se je marsikatero oko sorodnikov in znancev preminulih orosilo. Spomenik je dalo postaviti prosvetno društvo. Izdelal ga je pa ljubljanski kipar Tine Kos.

Dolga vas. Še marsikomu je ostal v živem spominu dogodek, ki je povzročil po vsej okolici obilo govoric in komentarjev. Pozimi je vozil posestnik Trajbar Jožef na saneh sod vina, ki ga je imel skrbno zakritega. Med potjo ga je srečal finančar Ogrizek, ki je zaradi sumljivega Trajbarjevega zadržanja hotel pogledati, kaj vozi. Vendar pa Trajbar tega ni dovolil in je finančnega organa napadel z besedami in potem tudi dejansko. Ker je očetu priskočil na pomoč tudi sin Janez, sta preglednika podrla na tla, kjer ga je hotel Janez s kolom udariti, kar pa so preprečili drugi ljudje. Jožef je že prej dobil zasuženo kazeno, a Janeza je te dni obsodilo okrožno sodišče v Soboti na dva meseca zapore.

Haloze

Sv. Trojica v Halozah. Naš novomašnik Mero Viktor je nastavljen za mestnega kaplana v Brežicah. — Falska elektrika je napeljana čez celo

XI.

Dobrovnikova Trezika je sedela v svoji trgovinici in je pletla nogavico. Ker je bilo zdaj avgusta malo dela, je učenko pustila za tri tedne domov. Še sama ni imela kaj početi in posebno prve popoldanske ure ni bilo skoraj nikogar v trgovino, tako da je lahko mirno pletla.

Danes pa je bila videti le napol pri svojem delu. Vedno spet ji je ušla igla in vedno znova je morala pobirati zanke. Njene misli so bile drugod. Pred osmimi dnevi so jo bili povabili na sodišče; tam je morala prisesti in povedati, kdaj in pred kakimi pričami je rajni Senčar v testamentu napravil ustno oporoko. Včeraj je morala spet na sodišče; vprašali so jo, če ji ni tedaj, ko je bila še pri Senčarju, izginil prstan in kaj meni o tej reči. Ko se je na takimi vprašanji začudila, ji je sodnik smehljaje dejal, da zadeva še ni zrela in da ji še ne more vsega pojasniti.

Zdaj je morala Trezika venomer na to misliti, zakaj neki so jo na sodišču o vsem tem spraševali. Drugače si tega ni znala razložiti, menila je, da gre še zmeraj za onih tri tisoč, ki jih je Tilka po očetu dobila. Kolikor je vedela, sta se Senčar in njegov sin Urh po oni ustni oporoki hudo dajala in Senčar je potem še — njimi močmi spisal nekaj listov. Po tem je Trezika sklepala, da je Senčar svoj ustni testament ovrgeel in spisal novega, v tem pa da je Tilko priškrnil... Zaradi

tega je bila veselo presenečena, ko je bilo Tilki na zapuščinski razpravi priznanih tri tisoč goldinarjev. Čuditi se prav za prav ni bilo čemu, ko je Senčar vendar tako ogromno premoženje zapustil...

Ali kaj je neki zdaj? Ali Urh še vrta in hoče sestro še ob te tri tisočake spraviti? Verjel bi to človek kar, če pozna zahrbtnega Urha.

Pa kako, da se je pogrela tudi zgodba o njenem izgubljenem prstanu in spravila v zvezo s Senčarjevo zapuščino? Urh bi bil še tega zmožen, da bi zgodbo o njenem prstanu zapletel v kake laži, češ da je ona, Trezika, starega Senčarja z neresničnimi pripovedmi nagovorila, naj spremeni testament Tilki v korist in da je oče Tilki zaradi tega potem res priznal tri tisoč... Pisati bo morala Tilki v Šmarjeto, naj bo previdna in naj se ne da ne pregovoriti ne prestrašiti.

Tilko je Jurijeva usoda hudo zadela, tako da je sklenila, da se ne vrne več k svoji gospe, temveč da bo blizu kje pričakala, kaj bo z Jurijem. Od srede maja je bil Končnik v Celovcu zaprt, na jesen bi naj prišel pred poroto. Da ga bodo oprostili, to je bila Tilka trdno upala. Potem mu bom, je pravila Treziki, še enkrat ponudila svojo pomoč in mu bom vsaj do kake majhne domačije pomagala. Čez poletje pa je šla za kuharico v neko letoviščarsko gostilno v Šmarjeti, tri ure daleč od Šentanela.

(Dalje sledi)

lot se je nato spustil na 800 m nad morjem. Nenadoma se je zalezel v visok stolp vode, ki ga je dvignil orkanski veter z morja. Na vrhu vodnega stolpa se je premetaval delfin, ki je prebíl levo krilo letala. Iz višine 800 m je pričelo letalo naglo padati. Pilot je skočil na prosto s padalom in pristal na morju, kjer ga je kmalu rešil neki parnik, ki je plul v Havano.

Tisočletna lipo. V majhni občini pri Tabornu na južnem Češkem imajo ponosno lipo, ki jo strokovnjaki cenijo na tisoč let. Drevo ima obseg 9 m in komaj šest mož ga lahko obeže. V deblu je več nego dva metra široka duplina, v kateri je dovolj prostora za več otrok.

Japonski jezik ne pozna psov.